

Digital artworks - sumith perera

“ පාච්චලීන් හැඩවෙලා - ලොවට පිපෙන සුවඳ කැකුළු මල් මිටක් ”

අනුර මනුරු

සම්මානිත මහාමාත්‍ය කුසුමා කරඹාරත්න

“සුවඳ කැකුළු මල් මිටක් මෙන් පිපෙනවා” වසරක් ගෙවී නව වසරක් උදාවෙමින් තිබිය දී, එක් සටන්කාමී භාගයක, මා ශ්‍රවණය කළ සුන්දර ළමා ගීතයක මුල් පද කීපයයි, ඒ. බොහෝ ශ්‍රී ලාංකික විද්වතුන්, බුද්ධිමතුන් යම් යම් කරුණු හේතු කොටගෙන විදෙස් ගත වීමේ ප්‍රවණතාව එදත් අඩු වැඩි වශයෙන් දක්නට ලැබීම, ලක්ෂ්‍යයේ අපමණ දුක්දේශනාවට හේතුවන බව අමුතුවෙන් කිව යුතු නොවේ. කෙසේ නමුදු, ලක් පුතුන් හා ලක් දියණියන් විදෙස්ගතව සිටිමින් දක්වන කුසලතා හා ඉටුකරන මහඟු මෙහෙවර ගැන සිතා අපි කවදත් සැකසුම් සුසුම් හෙළන්නෙමු.

මෙල්බර්න් නගරයේ වාසයකරන එවන් කුසලතාවලින් හෙබි ලක්දරුවන්ගේ කීර්ති කදම්බය ප්‍රකාශ කරවන අනේකප්‍රකාර නිර්මාණ අතුරෙන් ඉහත සඳහන් ගීතය අතුරු “අනුර මනුරු” ළමා ගී සංගීතය මා හිත් ගත්තකි. සාහිත්‍ය කලා නිර්මාණයේදී බොහෝ විට අපගේ අවධානය යොමුවන්නේ වැඩිහිටි පාඨක, රසික පිරිස වෙතය. ශ්‍රී ලාංකික (සිංහල) සාහිත්‍ය දෙස බැලුවද ළමා සාහිත්‍යයට ඇත්තේ කෙටි ඉතිහාසයකි. එ නිසින් බලන කල දරුවන් වෙනුවෙන්, තමුන් අසුරෙන් ලද අත්දැකීම් පාදක කොටගනිමින්, ඔවුන්ගේ රසඥතාව වර්ධනය වන අයුරින් ලියවෙන නිර්මාණවල අවශ්‍යතාව අද වැඩි වැඩියෙන් දැනෙන්නට පටන්ගෙන ඇත.

වෘත්තියෙන් ඉංජිනේරුවරයෙකු වන සිසිර දිසානායක ඊට අමතරව කුසලතා පිරිපුන් නිර්මාණ කරුවෙකි. විශිෂ්ට ගී පද රචකයෙකි. සිය දූ පුතුන් අසුරින් ලද අත්දැකීම්වලට තමන් විදි ගැමි පිවිහුවෙන් සුවඳ හා රස ගල්වමින් දරුවන් වෙනුවෙන් රචනා කරන ලද ගී විස්සක් සිය මව්බිමේ මෙන්ම ඕස්ට්‍රේලියාවේ ද වෙසෙන ලක් දූ පුතුන් වෙත තිළිණ කිරීමට සුදුසුමින් සිටින සිසිරගේ එම මි පිළිබඳව මට ද අනම්යෙන් මෙන් සවන් දීමට අවස්ථාව උද පිය ජාතිකයක

සෞභාග්‍යමත් අනාගතයක් පහත අපගේ වැඩි අවධානය යොමු විය යුතුව ඇත්තේ දරුවන් කෙරෙහිය. ඔවුන්ගේ නැණැස පාදක පමණක් නොව කලා කුසලතා වර්ධනයට අත දීම සමඟම ම “පෙදෙහි රසවත් විද්‍යා” දෙනෙන් ඔවුන්ට පාද දීම ද අපගේ පරම යුතුකම බව හඳුනාගෙන සිටින සිසිර දිසානායක කලාකරුවා මෙවර එළිදක්වන ළමා ගී සංගීතය විවිධ අංශවලින් පරිපූර්ණ වූවකි. නැවුම් සංකල්ප හා විවිධාකාර

අනුකූලින් අනුව ලියැවුණ පද රචනා අතර ජන ගී හාද රටා වලට ගැලපෙන ගැමි බස් වතරින් යුත් රචනාද, ප්‍රාදේශීය බස් වතර ඇසුරින් යුත් රචනාද, ශ්‍රී ලංකාවේ ආදි වාසී බස ඇසුරින් කළ රචනාවක් ද ඇතුලත් වෙයි.

“පාච්චලීන් හැඩවෙලා - ලොවට පිපෙන - සුවඳ කැකුළු මල් මිටක්” ලෙසින් මව් බිමේ වෙසෙන දීප්තිකා අගනි, හදිසා පියුම්, හිමාන පංසක, කසුන් වරංග, යහාර පංකජ, නිරුපදි හිශාබ්‍ය, හෙතාත් මලින් නම් වූ සිහිති දූ පුතුන් වැඩිහිටි අප වෙත ගෙන එන්නේ ඔවුන් වැනි දරු දැරියන් පිළිබඳ සුන්දර සිතුවම් සමුදායකි. පාච්චලීන් හැඩවී සුවඳවත් මල් කැකුළු මිටක් ලෙසින් ඔවුන් අප ඉදිරියට වන්නේ වර්තමාන ලෝකයේ දරුවන් කෙරෙහි දක්වන අවධානය පිළිබඳව අපට යළි යළිත් සිහිපත් කරවමිනි. දරුවන්ට ඔවුන්ගේම ලෝකයක් තනා දෙන්නට වෙර දරන සියල්ලන් අතින් ම නැවත ලොවට එය සිදු වේ ද යන ප්‍රශ්නය අප තුළ පැන නගින අවස්ථා අල්ප නොවේ. එසේ නම් මේ සුවඳ කැකුළුවලට මව්පිය වැඩිහිටි සුරතලය නොමඳව ලබමින්, ගුරුවරුන් අතින් සිප් සතර දැන උගෙන, සරසවියගේ වරම් ලබා සිය දස්කම් පාත්තට ඉඩ දීම, ඒවා බලා සතුටු වීම පමණක් නොව ඔවුන් අගැයීම් ද අප අතින් සිදු විය යුතු බව සිසිර මෙම ළමා ගී සංගීතයේ ආරම්භක ගීතයෙන් ම ප්‍රකාශ කරයි.

දුරු රට හැදෙන වැඩෙන නම් ළමා ළපවිත්තට සිය රටේ උරුමකම්, එහි පැවති සුන්දර අතීත සිහිවටන විදගන්නට නොලැබීම නිසා ප්‍රත්‍යාවන අත්තම්මලා කොතරම්නම් ඇත්ද? “අතුරු මිතුරු දඹද්වතුරු - රාජ කපුරු සෙට්ටියා.....” යනුවෙන් ළමා විදේ දී මවගෙන් හා මිත්තණියගෙන් අනා පුරුදු මෙම ගී පද රචකයා විදෙස් රටක අද හැදෙන වැඩෙන සිහිත්තන්ට එහි රසයෙන් බිඳක් හෝ ලබා දෙන්නට හිතා රචනා කළ නිර්මාණ කීපයක්ම මෙම ළමා ගී සමුච්චයට ඇතුළත් කර ඇත. “අතුරු මිතුරු සෙට්ටියා - අපේ මිතුරු කර්ටියා.....” එද ළමා විදේ දී අප ක්‍රීඩා කරමින් ගැසූ ගී වලට හව මුහුණුවරක් දෙමින් , අද හැදෙන වැඩෙන දරුවන්ට විශේෂ ආකාරයේ පදම්ලාවක් හුරු කරමින් ගයන්නට අවස්ථාව සැලසෙන මෙවන් ගීත සැබෑ විනෝදයක් ඔවුන්ට ලබා දෙනු ඇත. මෙම ගීතය සිහිති නුවර තිසල් පාදක්ක විතාන, මෙල්බර්න් නුවර තසිති ඉලගරන්න, සර්නි දිසානායක, පියන් දිසානායක, ජනනි මුණසිංහ, කසුන් මුණසිංහ, සාචින්ද්‍ර මුණසිංහ, දිමිති කස්තුරරත්න, නෙත්ම් කුලතුංග හා හිමේෂ කුලතුංග යන ළමා පිරිස ගයන ගීතයකි.

විශාරද නන්ද මාලනී වැනි ප්‍රවීණ ගායිකාවකගේ ද සහාය ලබා ගනිමින් සරනි දිසානායක දැරිය ගායනා කරන “නෙරිය තියන්නේ ළමා සාර්දේ...” නම් වූ ගීතය මවක් හා වූවක් අතර වන සංවාදයක ස්වරූපයෙන් රචනා වී ඇති මිශුරු මෙන්ම අර්ථවත් වූ ද ගීතයකි. ළමා සාරිය, ඔසරිය වැනි සිද්ධිත්ත කාන්තාවන්ට හා සිද්ධි දූ කුමරියන්ට ඔබින ඇදුම්, වත්මන් සමාජයේ ශිෂ්‍යවයන් ඉවත්ව යමින් පවතින අවදියක මෙ වැනි ගීතයකින් තම දරුවන්ට යළිත් එය මතක් කර දීමක් ද සිදුවනු ඇතැයි ගී පද රචක සිසිර දිසානායක අපේක්ෂා කරන්නට ඇත. දරුවන් දුකම් පාසැල් යැවීම සඳහා ඉරිදි දිනයේ උදෑසනින් ම අදිඳු කරවීමත්, ළමා අපචාරයක් ලෙස හදුන්වන්නට පෙළඹෙන ඇතැමුන් වෙසෙන රටකට මෙවන් ගීතයක් මගින් දහම් පාසැල මතක් කරවා දීම සැබෑවින්ම අගය කළ යුත්තකි. ළමා සාරියේ නෙරිය තියන හැටි අම්මාගෙන් අසා දැන ගනු පමණක් නොව අම්මා ද දියණිය කැටුව දහම් පාසැලට ගොස් දරුවන්ට වන ඉතා සුන්දර දර්ශනයක් සිහිපත් කරවන මෙම පද පෙළ ප්‍රවීණ සංගීතවේදී රෝහණ විරසිගගේ මුටුර සංගීතයෙන් ඔපවත් වී තිබීම තවත් විශේෂ වූ කරුණකි.

මෙල්බර්න් නගරවාසී ශ්‍රී ලාංකිකයන් හැකි තරම්ත් හෝ සිය සංස්කෘතික ලක්ෂණ රැකගැනීමට හා දරුවන්ට ඒවා හුරු පුරුදු කරවන්නට වෙර දරණු අපි දැන ඇත්තෙමු. එවන් අංශ පිළිබඳව විශේෂ අවධානයක් යොමු කරන ගීත ද මේ අතර වෙයි.

“පෝය පෝය ගන්න රටේ උත්ත අපේ මුතුන් මීත්තෝ දුන්න අපේ හොඳ දේවල්-අපින් ගෙනවා!...”

“ලබන අළුත් අවුරුද්ද ම කිරි පැණියෙන් ඉතිරෙන්නට පැකුම් පහනවා-අපි පැකුම් පහනවා!...”

සිංහල අළුත් අවුරුද්ද වේවා, ලෝකයේ සියළුම රටවල් පාහේ සමරන පැවරු පළමුවන දාට ගෙදෙන අළුත් අවුරුද්ද වේවා, කිරි පැණියෙන් ඉතිරෙන්නට මේ දූ පුතුන් පැකුම් පහනේ ඔවුනොවුන්ටම ය දෙමාපිය වැඩිහිටි ගුරුවරු ආදී සියල්ලන්ට ම, මෙල්බර්න් නුවර සංඛපද්ම කලායතනයේ තිළිණ රණසිංහ, නුවන් රණසිංහ, දිමිති කස්තුරරත්න, අකිල කස්තුරරත්න, මහිමා ගමගේ, තිලාක් ගමගේ සහ මහනුවර මහිම විජේකෝන් යන දූ දරු පිරිස ගයන මෙම ගීය සිසිර දිසානායක ළමාගීන් වෙනුවෙන් දක්වන අවධානය ද පළ කරන්නකි.

දෙමාපිය - දරු සම්බන්ධතාව වූ කලී කිරි කරවී බිළිඳුගේ පටන් වැඩි වියට පත් දූ පුතුන් ද නොමඳව අවබෝධ කරගත්තකි. වයසින් වැඩෙන දරුවන් අතින් ක්‍රියාවෙන් එහි වෙහසක් ඇති වන අවස්ථා පිළිබඳව ව බෝදනා නැතුණ ද “කිරි සුවඳ”, “ලේ සුවඳ” මුළු මානව සංගීතයට ම වෙහසකින් තොරව උරුම වූවකි. අප්පච්චියේ උරුමයේ සැතපෙන සිහිති පුකුට දැනෙන්නේත් ඒ ලෙන්ගතු ආදරයමයි. නො වෙනස් වන ලේ සුවඳමයි.

“උණු සුම් තුරුලේ මේ හුරු සුවඳයි ගැවසෙන්නේ ගේ පුරා ම අප්පච්චිය...”

සිය පුකුට එසේ හැඟෙද්දී දොඩර අප්පච්චි කෙනෙකු වන සිසිරට ද දැනෙන්නේ.....

“සුරතල් හළලේ ලේ හුරු සුවඳයි මේ එන්නේ සැමද ම මා පුතුවේ.....”

යන හැඟුම් බව ප්‍රකාශ කරවන ගීතයක් මෙම ගීත සමුච්චයට එක් වී ඇති අතර, වික්රම රත්නායක නම් වූ විශිෂ්ට ගායකයා හා සංගීතඥයා විය ගනුයේ ද සිය ආදරණීය පුතුන් ගැන ද සිහිපත් කරගනිමිනි. පුතු ලෙසින් ගායනයට එක්වන්නේ සිහිති නුවර තිසල් පාදක්කවිදානේ දරුවායි. මිනිස් ගැමි හා අත්දැකීම් පෙදෙහිලින වූ ඒවා ලෙස ඇරඹී පොදු අනුකූලීන් බවට පත්වනුයේ දක්ෂ නිර්මාණකරුවන් පාන කුසලතා මගිනි. සිසිර දිසානායක අතින් රචනා වූ මෙම ළමා ගීය විශ්ව සමාජයටම පොදු අත්දැකීමක්, පිය - පුතු ආදරයක් ලෙස ඔපවත් වී ඇත.

දරුවන්ට ලෝකයක් තනා දී අපගේ යුතුකම් කොටස ඉටු කළ යුතු බව නිතර සිතන පහත සිසිර දිසානායක ගී පද රචකයා සමඟ අපි ද එක්වෙමින් එම පැකුමට හා නිර්මාණකරණයට ද සහාය විය යුතු වෙමු.

සම්මානිත මහාමාත්‍ය කුසුමා කරඹාරත්න